

LA BELLESA I LA VELLESA

Dori Cantó

Juny - Juliol 2015

JORDI BOTELLA

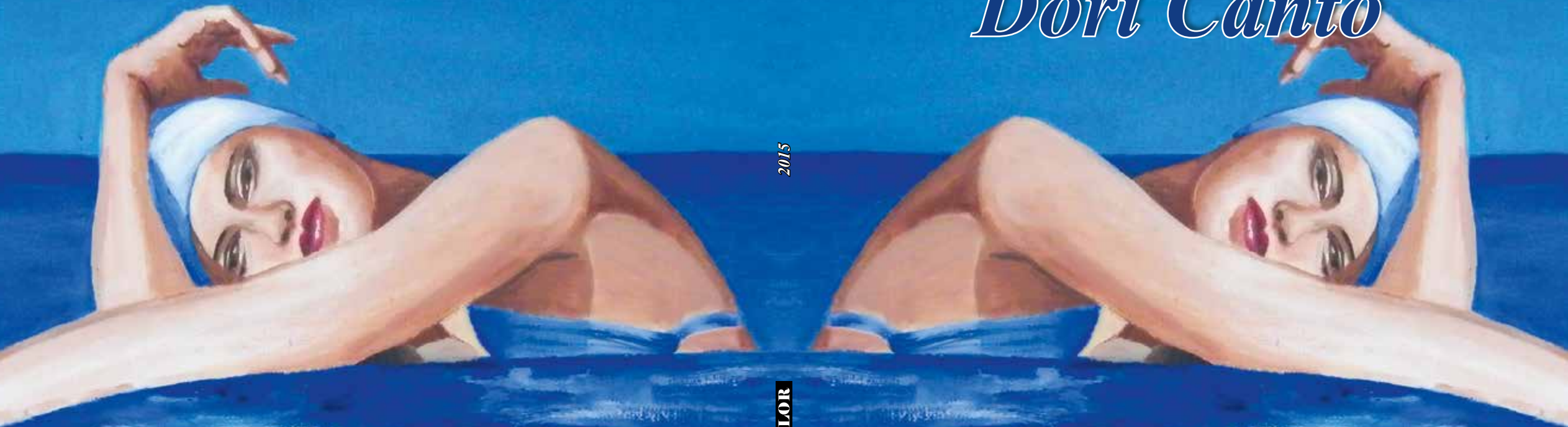
LA BELLESA I LA VELLESA

Dori Cantó

DORI CANTÓ

2015

CENTRE OVIDI MONTLLOR

Col·labora i Patrocina:

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

AJUNTAMENT D'ALCOI

CENTRE OVIDI MONTLLOR

JORDI BOTELLA

LA BELLESA I LA VELLESA

Dori Cantó

CENTRE OVIDI MONTLLOR

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR:

Antoni Ariño (UV)
Romà de la Calle
Carles Cortés (UA)
Daniel Giralt-Miracle
Joan A. Llinares
Tomás Lloréns
Xavier Mariscal
Wences Rambla (UJI)
Isabel-Clara Simó
Esther Sitges (UMH)
Vicent M. Vidal
Victòria Vivancos (UPV)

COORDINACIÓ:

Acció Cultural del País Valencià

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

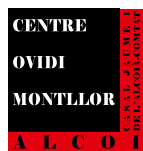
Autor: Antoni Miró

Títol: Faré vacances 2012

Tècnica: Corten 500x240x42

Lloc: Passeig Ovidi Montllor

Col·labora i Patrocina:

MAQUETACIÓ: AMB, Gràfiques Alcoi S.L.U.

TRADUCCIÓ: Ximo Victoriano.

Gabinet de Normalització Lingüística

EDITA: AJUNTAMENT D'ALCOI

© CENTRE OVIDI MONTLLOR

© DELS AUTORS

© AMB-DISSENY

DIPÒSIT LEGAL: A 449-2015

GRÀFIQUES ALCOI S.L.U.

L a s i n t a x i d e l a v i d a

I

Les paraules rellisquen sobre la superfície de les coses i el temps poc a poc va dotant-les de sentit juntant les síl·labes sobre els objectes com un trencaclosca en mans d'un xiquet. Aleshores deixen de ser només coses o sons ubicats a l'atzar per a convertir-se en significat. De tal manera que en nomenar cadascun dels elements de la realitat comencem a entendre'ls per més que siga capritxós l'encontre entre un soroll determinat i l'objecte que representa. La veu substituirà el dit que assenyala l'arbre i el desig construirà el seu abecedari per explicar els misteris de l'amor i la solitud amb què arriba la lluna cada capvespre.

La sintaxi ordena les paraules amb la voluntat de que en ser disposades aquestes puguen trobar el punt just amb què, tal com deia Mallarmé, encertem la jugada de daus i així es produïska el prodigi de l'encontre entre la realitat i la paraula fins el punt de dotar de significat el món. La sintaxi, doncs, no és sols un mecanisme lingüístic és la forma d'entendre el caos: origen i fi de tot.

*“Viure és un verb intransitiu”,
No hi ha objecte que el complemente
Ni acció que designe un resultat
Perquè hi cobre sentit el subjecte.*

II

Sense pretendre-ho he comés la brofegada de citar-me a mi mateix,, una llicència imperdonable però que m'ha sotjat en acarar-me als quadres de Dori Cantó. De sobte, en compte d'agafar-me a les prevencions acadèmiques, les escoles pictòriques, les tendències i altres prejudicis, m'he vist immers en un univers líric pròxim en el qual la visió de l'obra de Dori Cantó venia a ser com una cançó de la què recordes la melodia i a mesura que la taral·leges vas recitant-ne la lletra. D'ahí que en compte d'aventurar-me en el camp de la teoria plàstica m'endinse ara en un univers oníric i em deixes dur per una tornada que em sembla cada volta més familiar. Fins el punt que a mesura que l'entone les emocions que m'han despertat al començament ara m'arriben renovades.

*Vesprades de pluja i cançons d'amor en la ràdio
Paraules diluïdes als aiguamolls dels carrers
Són les nostres ments immenses andanes
On el temps mor en amagatalls estrets
Voldria un paraigües fulles dels diaris d'ahir
Closques d'un cranc inoxidable que em serven d'aquest deler que la pluja remena
Però els estigmes regallen aigua i sang*

III

Des d'aquesta perspectiva lírica els llenços que Dori Cantó ha agrupat sota l'epígraf de “La bellesa de la vellesa” responen a la forma del bolero per la seua estructura circular traçada sobre una atmosfera evanescent. Colors i figures formen una parella de ball amb els cossos pegats fins el punt de formar-ne un de sol. Quan comença la melodia a penes mouen la pelvis. Ja en el segon temps del compàs donen una passa ràpida per a tornar en el quart a la cadència parsimoniosa de l'inici sempre en sentit invers a les agulles del rellotge. Colors i figures, aleshores, recorden

el traç de la parella de ball que en una perfecta sintaxi ordenen els elements de la realitat en un dibuix on s'integren utopia i fracàs, ahir i hui, vida i mort.

*Tan sols un capvespre d'octubre
Avingudes acàcies desfullant-se com violins al saló de ball
Impossible un raghtime sota aquesta llum
On la pista resta buida un diumenge més
Tan lejos aquí mismo sólo pienso en ti
El fantasma d'una parella es reflexa al marbre*

Així la pista de ball acaba essent la metàfora del planeta. L'eufòria de l'inici dóna pas a la recança del final quan de la festa sols resta confetti pels racons i els passos zebra engoleixen en el seu pentagrama colorit els cossos solitaris d'homes i dones. Ratlla roja ratlla blanca i enmig l'abisme de les passes que ressonen en les avingudes com el tam- tam de la selva. Ratlla verda ratlla blanca i més avall l'infinit mentre els cossos es desplacen en diagonal com els moviments del cavall en l'escacs, peus dels dansaire en la nit tropical que arrossegueu les cadències del desig.

IV

L'orquestra ha abandonat la sala de ball i els faristols retallen amb els seus esquelets la claror del matí. La sintaxi se'ns revela ben simple: el subjecte li sol·licita al verb uns complements que el justifiquen. Ja siga un objecte que explique l'experiència o un atribut amb què relatar cada vivència.

*Rera un cristall es dibuixa un rostre tranquil
Doncs l'expressió severa queda per als anuncis de televisió
Curulla d'esperances dintre un pot de detergent
Els dies de festa com avui no exigeixen res*

Ara és el moment de les figures solitàries. Els múltiples moviments sobre el tauler d'escacs deriven en l'austeritat del joc de dames. Dels llums del saló de ball ens desplacem al claorosbscur. Del repic dels taulons sobre la pista sols resta el sospir de la seda. Ara la sintaxi oblida les paraules per a recrear-se en els punts suspensius enjogassats i els paréntesis que s'obrin el moment de la introspecció i es tanquen a mesura que els ulls s'ensonyen en altres veus i en altres paisatges.

Les dones de Dori Cantó ens guaiten des de les finestres amb el seu perfil esmolat sobre el fons carabassa del capvespre. Són dones amb rostres de jeroglífic. Algunes s'abillen amb volants de llunars blancs i blaus com el sonall amb què arranca el dia, altres brollen d'un gerro amb flors lisèrgiques. Hi ha donzelles amb els malucs rodons de la fruita, també dones velles que amb el bastó puntegen una pissarra amb la saviesa d'una mestra de beceroles. Totes elles ens esguarden amb l'aire esquemàtic de les cavernes neolítiques menypreant les dimensions a canvi d'ofrir-nos una profunditat metafísica.

*Tot açò ella ho sap
I ara arrambada a l'ampit de la finestra
Pacient com el matí que m'esperava al moll de Palma
Amb el cos tou de la dona que es sent estimada
Desa aquests versos dintre el calaix de la memòria
Mentre albira la meua maleta a la vora del llit*

Aquesta mateixa economia es destria en el gest de cadascuna de les dones. Lluny de la retòrica elles es postren de gaidó mentre el fum de la cigarreta retalla el vol dels seus barrets amb l'elegància d'una oroneta. Són dones sàvies perquè reflexen la consciència de viure un món efímer. Són dones transparents que ens fascinen des de les tanques publicitàries de les autovies amb una bellesa tan veloç com els pensaments.

*Hollywood se'ns ha quedat curt
Si no fixa't en eixa lambretta amb sidecar niquelat
Les nits d'estiu omplint d'estels el carrer
On les velles fan punt de calça als llandars
I la vida somou lenta als sorolls de les cases
Com els vaixells de la dàrsena llunyana*

V

El mar acull aquesta elegància distant amb una melodia que ens torna al bolero inicial. Una ona més lenta i l'altra més escumosa repliquen en l'almadrava un so de maraques. Aleshores els cossos de les banyistes deixen anar un perfum malencònic, com de renúncia sota els parasols. Una ona més lenta altra més escumosa els braços de les dones sargeixen la tela estripada del mar fins teixir un infinit blau que limita a llevant amb el front del Montgó i a ponen amb el cim del Mondúver furgant el cel toronja.

L'aigua d'antracita s'embarbussa en girar els Molins i es regolfa com un llargandaix més enllà de la desembocadura del riu Girona. De sobte adopta una llum maragda a mesura que s'apropa on trenquen les ones.

El mar ens parla de l'etern retorn amb les seues ones acostant-se a la platja. Sembla que s'esmunyen en el temps fins el punt d'estendre els cossos en l'arena en una prolongació del present que es recrea amb la mateixa cadència que les ones van i vénen en la platja. I amb la mateixa bellesa nascuda d'una consciència de viure en un món tan efímer com l'instant de l'aigua en l'almadrava. Un temps circular on s'inscriuen els quatre compassos del bolero, amb els peus dels ballarins traçant l'ordre perfecte de la realitat, quatre punts cardinals o quatre estacions a través de les quals la natura exhibeix tots el seues cicles.

*Els versos d'ahir les cançons
L'òliba morta a l'entrecuix càlid dels ametllers excesos
Devenen remor de platges llunyanes
Fonent-se com un cabdell elèctric
A l'instant de l'última desteta
On la visió s'esgarra entre els miralls
De la memòria estesa al sol
Que llença al record tralles de foc
Com una cua de sang freda contra el seu cos obert d'un banyador roig*

VI

L'univers de Dori Cantó respon a la linialitat de la sintaxi i a la circularitat de la vida. La seua pintura troba en la dona la metàfora d'un món contradictori capaç de combinar l'ordre de la sintaxi, el sentit, amb l'absurd de cada experiència. La quietud de les seues figures femenines posseeix la intensitat dels colors i alhora la lleugeresa d'un moviment eteri. Es una melodia retinguda en la memòria – “y tu quién sabe por donde andarás...– que ens arriba amb l'eco d'una verbena. Una plaça enllumenada per fanals al centre de la qual la nit d'estiu bressola cossos que concentren en la seua oscil·lació la dansa dels planetes, la sintaxi de la vida.

*La dona acluca els ulls sota els llençols
I somnia amb grans pedres
En la vasta superfície d'un desert,
Cobertes de molsa verda.*

Les dones de Dori Cantó responen a aquest ordre de les formes, la sintaxi, i acullen la intensitat de la vida. El resultat és una bellesa continguda, com la de les aus del paradís conscients dels límits que els imposa un temps que en compte de restringir la seua existència els atorga l'estímul de l'instant.

VII

La sintaxi té una disposició linial per la què un element va darrere de l'altre: un principi i un final que arribaran a ser tan indestriables com el so de les lletres “b” i “v.” La “bellesa” llindarà amb la “vellesa” dins uns límits subtils que no permeten distingir un cos de l'altre cos, el fracàs del triomf, el drama de la ironia i el passat del present.

La bellesa de la vellesa. L'alteració de les lletres “b” i “v” provoca la sensació d'un etern retorn pel qual les lletres giren en la roda de la fortuna adherides a les vides de les persones fins convertir-les en un joc d'atzar. El que ara és “b” demà pot ser “v”: res per ací, res per allà. Cada biografia és un cóctel on es combinen la voluntat i l'accident, dues cares d'una mateixa moneda que, transcorreguts molts segles, algú trobarà en el fons del mar.

La bellesa de la vellesa. La “v” parla d'ombrel·les sota el sol i nits de blanc setí. La “b” tatua en la pell solcs de rostres i veus. Una lletra i altra dibuixen la sintaxi de la vida que acaba donant sentit a l'ordre linial de l'experiència a força de salvar ponts sobre els abismes de l'absurd.

*“Viure és un verb intransitiu”,
No hi ha objecte que el complemente
Ni acció que designe un resultat
Perquè hi cobre sentit el subjecte.
(desitjaria dir açò amb altres paraules
Com “l'ocell canta de matinada”
O “tinc un monstre sota el llit”...
Eixes coses que la sintaxi no explica
I que tots endevinem qualsevol nit.)*

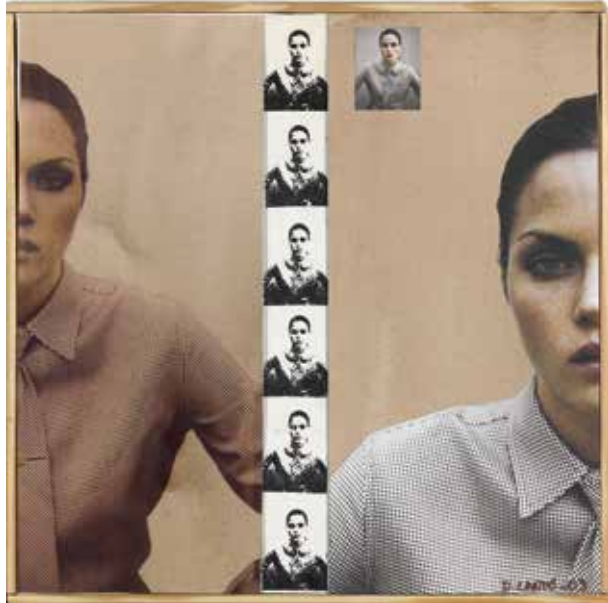
JORDI BOTELLA

“La bellesa és el gran vincle amb tot i amb tots,
el gran lloc on la memòria de tota la gent s’hi troba.
Un transtorn profund”

JAUME PLENSA (Escultor)

LA BELLESA I LA VELLESA 1. (100 x 100 cm). Mixta /col·lage.

BELLESA DONA. (20 x 20 cm). Mixta /col·lage s/llenç.

BELLESA HOME. (20 x 20 cm). Mixta /col·lage s/llenç.

“L’art no serveix per a res,
per això és tan poderós i tan necessari”

JAUME PLENSA

VELLESA 1. (60 x 60 cm). Acrílic s /llenç.

VELLESA 2. (60 x 60 cm). Acrílic s/llenç.

VELLESA 3. (60 x 60 cm). Acrílic s/llenç.

“L’art no és una direcció, sinó la conseqüència de la teva vida.
Evolucionant com a persona, l’obra evoluciona amb tu”

JAUME PLENSA

BELLESA 1. (100 x 80 cm). Acrílic s/lleñç.

BELLESA-ANA. (100 x 80 cm). Acrílic s/lleç.

“L’art és un miracle amb capacitat extraordinària
per a unir les persones”

JAUME PLENSA

DÉNIA 1. (41 x 33 cm). Oli /llenç.

DÉNIA 2. (81 x 65 cm). Acrílic s /llenç.

“L’art ha fet que me n’adone de la intel·ligència de la mirada.
És quasi més important que la paraula, el que passa és que cal educar-la,
i amb l’art pots fer-ho”

SOLEDAD LORENZO (Galerista)

DÉNIA 3. (41 x 33 cm). Acrílic s /llenç.

DÉNIA 4. (33 x 41 cm). Acrílic s /llenç.

“El problema de la vellesa no és la vellesa,
són les teues facultats, és el temps.
El temps és el gran mur.”

SOLEDAD LORENZO

DÉNIA 5. (100 x 100 cm). Acrílic s /llenç.

DÉNIA 6. (41 x 33 cm). Oli s /llenç

“L’artista plàstic té la intel·ligència de la mirada.”

SOLEDAD LORENZO

BELLESA 2. (41 x 33 cm). Acrílic s /llenç.

BELLESA 3. (130 x 97cm). Acrílic s /llenç.

“Allò meravellós de l’art és que et canvia la forma de viure.”

SOLEDAD LORENZO

BELLESA 4. (100 x 80 cm). Acrílic s /llenç.

CLÒNIQUES 1. (97 x 146 cm). Acrílic s /llenç

“La vellesa trau l’angoixa del fracàs. Ja no tens temps de fracassar. Ni vas a ser millor. I això et dóna una mena de pau. A mesura que passa el temps, l’única amenaça és tindre una malaltia terrible, res més.”

SOLEDAD LORENZO

CLÒNIQUES 2. (97 x 146 cm). Acrílic s /lenç.

VELLESA 4. (100 x 80 cm). Acrilic s /lenc.

“Jo crec que ser artista comporta la decisió de posicionar-se en el món amb totes les seues conseqüències. Expressar el que és inexpressable, nomenar-ho, és el que importa, i trobar així una forma d'estar al món.”

ELENA DE RIVERO (Artista)

COCO-COCO. (100 x 80 cm). Acrílic s /llenç

MARILYN 1. (20 x 20 cm). Mixta - Col·lage s /llenç.

“L’art ha de ser generós, ha d’il·luminar-nos,
i la por està renyida amb aquest sentir.”

ELENA DE RIVERO

MARILYN 2. (20 x 20 cm). Mixta - Col·lage s /llenç.

MARILYN 3. (20 x 20 cm). Mixta - Col·lage s /Ilenç.

D O R I C A N T Ó

FORMACIÓ

- 1979-1982** Treballa com a dissenyadora en un Estudi de disseny Textil. Alcoi.
- 1984-1987** Escola Municipal de Belles Arts. Alcoi.
- 1993-1994** Taller de Pinyura a l'estudi de la pintor Mila Gómez. Alcoi.
- 1987-2002** Dissenya per a L'Àrea de Salut d'Alcoi cartells, tríptics, logotips, etc. Conselleria de Sanitat. Alcoi.

- 2002** Seleccionada per "El Departamento de Artes visuales" de la Consejería de Cultura de Murcia, a participar en el "Taller Internacional de Paisaje" impartit per l'artista multidisciplinària Pilar Albarracín. Setembre. Blanca (Murcia).
- 2012** Assistència al Simpòsium Internacional. "Edward Hopper, el cine y la vida moderna". Museo Thyssen-Bornemisza. Juny 2012. Madrid.
- 2013** Assistència al Curs d'estiu (UNED). "El redescubrimiento del paisaje; itinerario por el paisaje moderno en la Colección Thyssen-Bornemisza". Juliol 2013. Museo Thyssen. Madrid
- 2014** Taller de Gravats. "Estudi Nuria Duran". Maig. Barcelona.

PREMIS I MENCIONS

- 1987** Premi Disseny "Sargento Cristià". Associació de Sant Jordi. Alcoi.
- 1989** Premi Concurs de Cartell "25 anys Hospital Verge dels Liris". Alcoi.
- 1999** Seleccionada Convocatòria Pintura Institut Dexeus. Barcelona.
- 2006** Finalista XV CERTAMEN NACIONAL DE PINTURA PINTOR SEGRELLES. Albaida (València).
- 2010** Disseny del cartell de la XX MOSTRA DE TEATRE D'ALCOI Casa de Cultura d'Alcoi.
- 2010** Disseny d'una làmina en commemoració dels 125 anys de la Cavalcada dels Reis Mags d'Alcoi. (Ajuntament d'Alcoi i diari CIUDAD d'Alcoi).
- 2011** Disseny Cartell Gala de dansa benèfica. ACOFIVA. (Associació contra la violència de gènere i familiar).
- 2012** Disseny del boato de l'Alferecia 2013 de la Filà Llana d'Alcoi. (Anagrama, vestit, boato, etc). 2012-2013. Festes moros i cristians. (Sant Jordi).

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

- 1999** Octubre. Convocatòria " Institut Dexeus". Galeria Trama. Barcelona.
Novembre. Premi Pintura "Círculo Industrial". Alcoi.
- 1999** Desembre. "I Mostra Art d'Ací". Casa de Cultura de Muro. Vila de Muro (Alacant). (Catàleg).
- 2000** Desembre. "II Mostra Art d'Ací". Casa de Cultura de Muro. Vila de Muro (Alacant). (Catàleg).
- 2001** Gener. "Salvem l'Aqüífer del Molinar". Sala Unesco. Alcoi. (Obra adquirida).
Desembre. "III Mostra Art d'Ací". Casa de Cultura de Muro. Vila de Muro (Alacant). (Catàleg).
- 2003** Desembre-Gener 2004. "Pintar paraules". Homenatge Miquel Martí i Pol. Sala Unesco. Alcoi. (Catàleg).
Desembre. "IV Mostra Art d'Ací"- Casa Cultura de Muro. Vila de Muro (Alacant). (Catàleg).

- 2004** Març. “8 de Març”. Sala Unesco. Alcoi.
 Octubre-Novembre. “V Mostra Art d’Acf”. Casa de Cultura de Muro. Vila de Muro (Alacant). (Catàleg).
- 2005** Desembre. “VI Mostra Art d’Acf”. Casa de Cultura de Muro . Vila de Muro (Alacant). (Catàleg).
- 2006** Maig-Juny. “Arts per la Unesco”. VI Mostra col·lectiva d’Integració de les arts. Sala Unesco. Alcoi. (Catàleg).
- 2007** Febrer. “XV Certamen Nacional de Pintura Pintor Segrelles”. Albaida (València).
 Octubre- Novembre. “VII Mostra Art d’Acf”. “Art i entorn”. Casa de Cultura de Muro d’Alcoi. Vila de Muro (Alacant). (Catàleg).
- 2008** Juny-Juliol. “II MOSTRA ERÒTICA LA NÓMADA”. Galeria LA NÓMADA. Alcoi.
 Participació en la PLÀSTIC JAZZ SESSION. “Invencions sobtades”. Performance: “Barbie núvia” Llotja de Sant Jordi. Alcoi. Novembre.
- 2009** Març .VII CONCURS FOTOGRÀFIC DONES D’ALCOI. Casa de Cultura d’Alcoi.
- 2010** Abril. Realitza els decorats en la presentació del llibre de poemes TULIPA VERMELLA. De Delfina Dauder. CNT-AIT. Alcoi. 8 d’abril.
 Desembre. Exposició làmines 125 anys Cavalcada Reis Mags. Casa Cultura d’Alcoi.
 Març. “Duchamp its here”. Centre Cultural Mario Silvestre d’Alcoi.
- 2011** Juny. CARAKOLECTION. Exposició itinerant Alcoi i Estat Espanyol.
 Octubre-Novembre. Exposició Filà Maseros. Any Alferes. Centre Cultural Mario Silvestre. Alcoi.
- 2012** Febrer-Juny. “20 anys d’art al Palau”. Sala d’Actes del Palau Comtal. Cocentaina (Alacant).

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 2000** Novembre-Desembre “Fira de Tots Sants”. PALAU COMTAL. Cocentaina (Alacant). (Catàleg).
- 2001** Novembre. “Novembre”. PUP ESCENARI. Alcoi.
- 2002** Febrer. Exposició Setmana Cultural I.E.S. Batoi. Alcoi
- 2003** Juliol-Agost. “Sensacions”. GALERIA ART. Major 43. Cocentaina (Alacant).
- 2004** Febrer. “Harmonia entre llunes”. SALA UNESCO. Alcoi (Catàleg).
 Setembre-Octubre Exposició PUB ART.” Ontinyent (València).
- 2005** Gener-Febrer. “Dones entre llunes”. GALERIA. ORDUÑA. Guadalest. (Catàleg)
- 2006** Març. “Un bes, una flor, una llàgrima i la lluna mirant”. PALAU DE CONGRESSOS d’Alacant”. (Catàleg). (Pintures i instal·lacions).
 Novembre-Desembre. Paraules d’amor? SALA UNESCO. Alcoi
- 2007** Juny. “Les llàgrimes són transparents”. Sala d’exposicions. CAJA DE AHORROS DEL MEDITERRANEO. Alcoi, (Catàleg). (Pintures i instal·lacions)
 Juliol. “Harmonia”. SALA CULTURAL Font del Barri. Albaida (València).
 Juliol. “En la ciudad y en el bosque”. CENTRE DE CULTURA. Manzanera (Teruel).
- 2008** Gener. “La bellesa i la vellesa”. CASA DE LA DONA. Mislata (València). (Catàleg). (Pintures i instal·lacions).
 Octubre-Novembre. Espai Exposició ART-TE. Alcoi.
- 2009** Desembre. “Miralls” Espai D’Art. Palau Comtal. Cocentaina (Tríptic). (Pintures i instal·lacions).
- 2011** Juny. “Dones del món”.Sala UNESCO. Alcoi. (Pintures i instal·lacions).
- 2012-2013** Exposició en el Restaurant “El Caragol”. Pintures. Alcoi.
- 2013-2014** Exposició “Dones. Alcoi-Nova York”. Sala de Exposicions MUTUALIDAD DE LEVANTE. Alcoi. (Catàleg).

PUBLICACIONS DEL CENTRE OVIDI MONTLLOR

- 2002 1. ANTONI MIRÓ. Sota l'asfalt està la platja. (o el Molinar)
- 2003 2. CHO SANG-HYUN. L'inexpressionisme (Itinerant 2003-2004)
3. JORDI VILA. El soroll de món.
4. MÓN D'ANTONI MIRÓ. (Itinerant 2003-2004)
5. DE PAPER. Col·lectiva. (Itinerant 2003-2004)
6. SENTO MASIÀ. Renasentisme (Itinerant 2003-2004)
7. EUSEBI SEMPERE. Serigrafies. (Itinerant 2003-2004)
- 2004 8. JOAN PERIS. Textures de temps.
9. L'OVIDI CANTANT. Imatges i texts.
10. ROC CANDELA. De dalt a baix.
11. BRUNO RINALDI. Les arrels d'Europa. (Itinerant)
12. ALCOIANS I NO. Col·lectiva.
13. ART DELS 70. Col·lectiva. (Itinerant 2004-2005)
- 2005 14. RAMÓN PÉREZ CARRIÓ. Paisatges de la Bretanya.
15. ANTONI MIRÓ. A l'Ovidi. (Itinerant)
16. AL VOLTANT DE L'OVIDI. Col·lectiva.
17. IMATGES DE L'OVIDI. Col·lectiva.
18. LLUIS SANUS. Anatomies i nova tauromàquia.
19. JOLANTA STUDZINSKA. Alcoi-Lublin.
20. L'AIGUAFORT. Col·lectiva. (Itinerant)
- 2006 21. DES DE L'HAVANA. Rafael Acosta i Alberto Sauri.
22. RAFAEL AMORÓS. Ser pensar fer conviure.
23. DAVID PASTOR. Hores i menuts.
24. PEP CANTÓ. Pintures d'un hivern obscur.
25. JOAN MIRÓ. Femmes.
26. EDUARD CORBÍ. L'altre jo L'altre Alcoi.
27. RAFAEL ARMENGOL. La Cambra degli Sposi.
- 2007 28. ENRIC M. PIERA. De la terra ignota, a la terra perduda.
29. ALEXANDRE SOLER. Somnis i malsons.
30. RAMON MOLINA. Finestres.
31. JOSEP GRAU GARRIGA. Dibuirar (Itinerant).
32. AURELIA MASANET. De lleugers paisatges dormits en l'aire.
33. BEATRIZ RICO. Cares i Creus.
34. MÓNICA JOVER CALVO. Paisatges en la memòria.
- 2008 35. NÚRIA FUSTER. Appomattox.
36. VANESSA PALACIOS I PASCUAL. Des de la intimitat.
37. MILA GÓMEZ I VITORIA. Joies del S. XX i XXI.
38. JOLANTA STUDZINSKA. Ciutats.
39. EDUARD. Xelo, a la memòria.
40. LASTRES. La pel·lícula del temps.
41. Mª LLUÏSA PÉREZ. Des de la melangia de la memòria.
- 2009 42. ARCADI BLASCO. Innovador de l'art i la tècnica ceràmica.
43. JOSEP SOU. El bosc de les paraules.
44. XAVIER PÉREZ VAQUER. Darrers Retrats.
45. XIMO CANET. Safrà, canyella... diàlegs íntims amb les espècies.
46. JOAN BENNÀSSAR. Camí de llenaire.
47. CHO SANG-HYUN Pintures-Monotips.
- 2010 48. XAVI CARBONELL. My son can do it, too.
49. GERARD GIMONA. Antologia personal.
50. MIQUEL MARTÍ I POL I ANTONI MIRÓ. Mirades creuades.
51. MATEU GAMON. L'instant de la llum.
52. TOT RECORDANT VICENT MOYA. Homenatge.
- 2011 53. JAUME ROCAMORA. Encast determinant.
54. ANGELA MALYSHEVA / FRANCESC PIERA. Caleidoscopi.
55. HANAMARO CHAKI. La cançó d'un somni.
56. JORDI VILA LLÀCER. Infinitud.
57. FERRAN GISBERT CARBONELL. Hores.
58. JUST CUADRADO. En la memòria (homenatge).
- 2012 59. CRISTINA ESCAPE. L'essencial és invisible.
60. OVIDI 70 ANYS. Antoni Miró.
61. D. MILLÀN. Art Variat.
- 2013 62. ANTONI MIRÓ. Transeünts.
63. WENCES RAMBLA. Paisatges de la Ment.
64. ORFEU I PARIS. Ànimes perdudes.
- 2014 65. VANESSA PALACIOS. Mirades.
66. DAVID PASTOR. Vermell 24.
67. RUBÉN FRESNEDA. Alfanumèrics
68. TINO PLA. Nus
- 2015 69. ART JOVE ALCOIÀ. Generació XXI (Homenatge a Ovidi)
70. Mª LLUÏSA PÉREZ I DÍDAC BARQUERO. Mirades
71. DORI CANTÓ. La bellesa i la vellesa

CENTRE
OVIDI
MONTLLOR
A L C O I

C. S. S. V. A. V. S. P. F.
R. B. S. M. C. S. S. V. P. F.